

Sygn. akt VI U 2698/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant – st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2015 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 5 sierpnia 2013 r., znak: (...)

w sprawie: M. S.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

I zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu M. S. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od(...) do (...);

II stwierdza odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. Akt **VIU 2698/13**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje: Ubezpieczony M. S. do 30 czerwca 2013 roku miał przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W dniu 5 czerwca 2013 roku złożył wniosek o przyznanie mu prawa do renty na dalszy okres. Decyzją z dnia 5 sierpnia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., po rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego z 5 czerwca 2013 roku odmówił mu pra..., przy..., mu przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 lipca 2013 roku, powołując się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 29 lipca 2013 roku, w którym komisja ta ustaliła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy. Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony M. S., domagając się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Ubezpieczony wskazywał w swoim odwołaniu, iż oczekuje na operację, a jego stan zdrowia nie jest..., nie pozwala mu na podjęcie pracy z..., kierowcy samochodu ciężarowego, którą dotychczas wykonywał. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił, iż ubezpieczony M. S. posiada wykształcenie średnie ogólnokształcące, jak również ukończył kursy umożliwiające mu wykonywanie zawodu kierowcy samochodów ciężarowych. Przez cały okres swojej kariery zawodowej wykonywał on pracę kierowcy samochodów ciężarowych, co potwierdzają dowody z dokumentów znajdujących się w aktach rentowych, świadectwa pracy z firmy (...) i z Przedsiębiorstwa Usług (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w siedzibie, w L., jak również wywiad zawodowy

na karcie 10 akt rentowych. W treści wywiadu zawodowego z dnia 21 lipca 2011 roku wskazano, iż ubezpieczony nie posiada innych kwalifikacji zawodowych, niż zawód kierowcy. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego, zaprezentowanego w zaskarżonej decyzji i opierającego się na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS, Sąd Okręgowy dopuścił w toku procesu dowody z opinii dwóch zespołów biegłych sądowych. Pierwszy zespół biegłych sądowych w opinii z dnia 14 stycznia 2014 roku, karta 11, 12 akt sprawy, rozpoznał u ubezpieczonego uszkodzenie mięśnia nadgrzbietowego prawego, nieograniczającego istotnie funkcji barku prawego. Po przeprowadzonych badaniach sądowno-lekarskich i zapoznaniu się z dokumentacją, znajdującą się w aktach sprawy i aktach organu rentowego oraz dostarczoną do..., przez ubezpieczonego, biegli sądowi pierwszego zespołu ustalili, iż ubezpieczony jest zdolny do pracy zgodnie ze s..., zgodnie ze swoim wykształceniem. Biegli w uzasadnieniu tego stanowiska wskazali, że uszkodzenie mięśnia nadgrzbietowego prawego, leczone zachowawczo i rehabilitowane, zostało zakwalifikowane do leczenia operacyjnego splotu barkowego prawego za 3, 4 lata w P.. O.... Zdaniem biegłych, obecnie ubezpieczony mając wykształcenie średnie, winien przekwalifikować się do innej pracy, ponieważ wykonywanie zawodu kierowcy samochodów ciężarowych jest aktualnie przeciwwskazane. Biegli wskazali, że dysponowali tymi samymi dowodami, którymi w postępowaniu administracyjnym dysponował także organ rentowy, i zgodzili się z orze..., oceną komisji lekarskiej ZUS z dnia 29 lipca 2013 roku. Zastrzeżenia do tej opinii wniósł ubezpieczony, kwestionując ustalenie biegłych sądowych, iż posiada wykształcenie średnie technika ekonomisty. Ubezpieczony kwestionował tę okoliczność, twierdząc, że nie posiada ani wykształcenia technicznego, ani ekonomicznego, a po sz..., skończeniu szkoły podstawowej ukończył jedynie roczne studium dla dorosłych o profilu ogólnym w Centrum (...) w T.. Nie zdobył tym samym żadnego zawodu czy wykształcenia kierunkowego, pozwalającego na uzyskanie jakiegokolwiek zawodu. Wskazywał, że jego doświadczenie zawodowe opiera się jedynie o pracę kierowcy od 1997 roku, a nie mając innego wykształcenia nie ma możliwości podjęcia jakiejkolwiek innej pracy fizycznej, a prace ciężkie czy fizyczne komisja biegłych w..., wykluczała. Biegli sądowi pierwszego zespołu, w skład którego wszedł specjalista medycyny przemysłowej, specjalista neurolog i specjalista z zakresu chirurgii ortopedycznej i urazowej, o..., zajmując stanowisko co do zastrzeżeń ubezpieczonego, wskazali, że ze względu na stan zdrowia - uszkodzenie mięśnia nadgrzbietowego prawego, ubezpieczony nie może nadal pracować jako kierowca samochodów ciężarowych. Może przekwalifikować się do pracy na stanowisku pracy chronione..., chronionej, gdzie będzie mógł podjąć pracę dostosowaną do wykształcenia i istniejących w niewielkim stopniu schorzeń. Biegli podkreślili, że aktualnie nie stwierdza się zmian neurologicznych w kończynach górnych, a jedynie uszkodzenie mięśnia nadgrzbietowego prawego, nie ag..., nieograniczającego istotnie funkcji barku i ruchomości kończyn górnych. Jest szansa, że po operacji splotu barkowego prawego będzie mógł podjąć pracę jako kierowca. Sąd Okręgowy, mając na uwadze ustalenia biegłych sądowych pierwszego zespołu oraz treść ich opinii, postanowił dopuścić dowód z drugiego zespołu biegłych sądowych, w składzie: neurolog, specjalista medycyny przemysłowej i ortopeda. Biegli drugiego zespołu rozpozнали u ubezpieczonego zespół bólowy barku prawego, po przebytych uszkodzeniu ścięgna mięśnia nadgrzbieniowego prawego. Po przeprowadzonych badaniach sądowno-lekarskich i zapoznaniu się z dokumentacją, znajdującą się w aktach sprawy i organu rentowego, oraz dostarczoną przez ubezpieczonego, biegli ustalili, że stan zdrowia czyni ubezpieczonego nadal okresowo częściowo niezdolnym do pracy. Przyczyną jest zespół bólowy barku prawego po przebytych uszkodzeniu ścięgna mięśnia nadgrzbieniowego prawego. Schorzenia te skutkują u orzekanego, według biegłych drugiego zespołu, ograniczeniem bólowym ruchomości stawu barkowego prawego, osłabieniem sprawności prawej kończyny górnej. Biegli wskazali, iż praca fizyczna, dźwiganie ciężarów, długotrwała praca w pozycji wymuszonej, praca w złych warunkach atmosferycznych nasila dolegliwości i niekorzystny postęp schorzeń. Powyższe schorzenia nadal powodują u orzekanego istotne upośledzenie sprawności psychofizycznej ustroju i zdolności do zatrudnienia na stanowisku kierowcy. Biegli podkreślili przeciwwskazania do ciężkiej pracy fizycznej, pracy wymagającej dźwigania ciężarów bądź długotrwałej pozycji wymuszonej, pracy w złych warunkach atmosferycznych, pracy wymagającej pełnej sprawności psychofizycznej. Zdaniem biegłych ubezpieczony jest nadal okresowo częściowo niezdolny do pracy, do października 2015 roku. Częściowa niezdolność do pracy istnieje od daty zgodnej z orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 5 lipca 2013 roku i spowodowana jest przede wszystkim zmianami pourazowymi w stawie barkowym prawym. Zdaniem biegłych stan zdrowia ubezpieczonego od czasu tego orzeczenia nie uległ poprawie. Częściowa niezdolność do pracy ma charakter okresowy, z powodu możliwości poprawy stanu zdrowia po zastosowanym leczeniu specjalistycznym. Biegli podkreślili też, że oceny stanu zdrowia ubezpieczonego i ustalenia częściowej jego niezdolności do pracy dokonali na podstawie tych samych dowodów, którymi dysponował organ rentowy w postępowaniu administracyjnym, i nie

podzielili opinii komisji lekarskiej ZUS z dnia 29 lipca 2013 roku, z powodu większego nasilenia dolegliwości w przebiegu istniejących u orzekanego schorzeń, które nadal powodują istotne upośledzenie sprawności ustroju, i zdolności do zatrudnienia na stanowisku ostatnio wykonywanym. Zastrzeżenia do opinii drugiego zespołu zgłosił w piśmie procesowym z dnia 10 grudnia 2014 roku, karta 61 akt sprawy, organ rentowy. Organ rentowy powoływał się, iż ubezpieczony lat 39, z wykształceniem średnim technik ekonomista, zgodnie z artykułem 12 ustęp 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, nie na..., nie jest częściowo niezdolny do pracy jako osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Zdaniem przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS, na co powoływał się w tym piśmie procesowym pełnomocnik organu rentowego.

[**koniec części** 00:23:37.000]

(...)_02

[**Przewodniczący** 00:23:37.102]

Zastarzałe uszkodzenie mięśnia nadgrzebieniowego prawego, z niedużym upośledzeniem funkcji barku prawego, nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy, zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. W związku z tym organ rentowy wnosił o powołanie trzeciego zespołu biegłych lekarzy sądowych, celem obiektywizacji wobec zgodnej ze stanowiskiem ZUS opinii pierwszego zespołu biegłych lekarzy sądowych. A w przypadku oddalenia tego wniosku dowodowego, organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania. Rozważając wiarygodność i moc dowodową zebranych w sprawie dowodów, w szczególności opinii dwóch zespołów biegłych sądowych, jak również dowodu z przesłuchania ubezpieczonego, i dowodów z dokumentów zebranych w aktach rentowych, w tym wywiadu zawodowego, Sąd Okręgowy uznał, iż wniosek organu rentowego o kontynuowanie postępowania dowodowego, poprzez dopuszczanie dowodu z trzeciego zespołu biegłych sądowych, nie zasługiwał na uwzględnienie. Albowiem zebrane w sprawie dowody pozwalały na wydanie w sprawie merytorycznego rozstrzygnięcia, rozstrzygnięcia korzystnego dla ubezpieczonego. Zgodnie z artykułem 57-ym ustępem 1-wszym Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2013-go roku pozycja 1440 z późniejszymi zmianami, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki. Między innymi jest niezdolny do pracy. Pozostałe warunki nabycia prawa do renty, nie były między stronami sporne. Chodzi tutaj o warunki określone w artykule 58-ym i 57-ym ustawy emerytalno rentowej. Podkreślić należy, iż zgodnie z artykułem 12-tym powołanej ustawy, niezdolną do pracy w rozumie..., jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej, z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy, po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy, jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy, zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Artykuł 13-ty ustęp 1 stwierdza natomiast, że przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy, uwzględnia się po pierwsze, stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Analizując zebrany w sprawie materiał dowodowy, poprzez dyrektywy artykułu 233 paragraf 1 kodeksu postępowania cywilnego, Sąd Okręgowy ustalił iż ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy w okresie od 1 lipca 2013 roku do 31 października 2015 roku. Ustalenia tego Sąd Okręgowy dokonał na podstawie dowodu z opinii drugiego zespołu biegłych sądowych, która była w ocenie Sądu Okręgowego opinią merytorycznie niewadliwą, wszechstronną i szczegółowo analizującą kwestie s..., obecnego stanu zdrowia ubezpieczonego, z punktu widzenia możliwości wykonywania zatrudnienia zgodnego z posiadanymi przez ubezpieczonego kwalifikacjami. Biegli drugiego zespołu analizowali kwestie zdolności ubezpieczonego do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, poprzez analizę wykształcenia posiadanego przez ubezpieczonego i dotychczasowe, dotychczas wykonywanego zatrudnienia. Biegli drugiego zespołu podkreślili, że u..., u..., ubezpieczony nie może wykonywać dotychczasowej pracy kierowcy samochodów ciężarowych. Wskazali, że praca tego rodzaju, jako ciężka praca fizyczna, często wymagająca dźwigania ciężarów, dłu..., i długotrwałej, i stale długotrwałej pozycji wymuszonej, jak również w złych warunkach atmosferycznych i wymagająca pełnej sprawności psychofizycznej, nie może być przez ubezpieczonego wykonywana, gdyż schorzenie, na które cierpi, zespół bólowy barku prawego po przebytym uszkodzeniu ścięgna mięśnia nadgrzbie..., nadgrzebieniowego prawego, uniemożliwia mu wykonywanie

tej pracy, zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Biegli wskazywali na, że zdiagnozowane schorzenie s..., powoduje ograniczenia bólowe ruchomości stawu barkowego prawego, osłabienie sprawności prawej kończyny górnej i zgodzili się z orzeczeniem lekarza orzecznika, a nie zgodzili się z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS. Dowód ten jest w pełni wiarygodny i ma taką moc dowodową, która wy..., wy..., umożliwiła wydanie stanowczego rozstrzygnięcia w sprawie. Oceniając opinię pierwszego zespołu biegłych sądowych, Sąd Okręgowy przede wszystkim zwraca uwagę na to, iż także biegli sądowi pierwszego zespołu zgodzili się ze stanowiskiem ubezpieczonego, prezentowanym przez niego w toku procesu, iż nie jest on zdolny do wykonywania pracy kierowcy samochodów ciężarowych nadal. Biegli sądowi drugiego zespołu opierali się na bie..., bie..., błędnym założeniu faktycznym, iż ubezpieczony ukończył technikum ekonomiczne. Tymczasem nie ma w sprawie dowodów na to, aby ubezpieczony takie technikum skończył. Natomiast dowody z akt, z dokumentów z akt rentowych, w tym ze świadectw pracy i wywiadu zawodowego, wskazują na to, iż ubezpieczony przez cały okres swojej kariery zawodowej wykonywał wyłącznie zawód kierowcy samochodów ciężarowych, a dowód z przesłuchania ubezpieczonego wskazywał, że tylko w tym kierunku kończył on jakieś kursy. Także w istocie rzeczy biegli pierwszego zespołu byli zgodni, co do tego, iż ubezpieczony nie może wykonywać zawodu kierowcy samochodów ciężarowych, a zatem pracy z..., zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych. Sugestie biegłych pierwszego zespołu, co do tego, iż ubezpieczony powinien się przekwalifikować, mo..., nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Albowiem ubezpieczony kontynuuje leczenie i oczekuje na zabieg operacyjny, który ma być u niego z..., przeprowadzony, i który jak podkreślili biegli drugiego zespołu może s..., powodować przywrócenie zdolności do pracy kierowcy samochodów ciężarowych. W związku z tym, opinia pierwszego zespołu biegłych miała w zakresie szczególnie wniosków, co do zdolności ubezpieczonego do pracy, miała, nie mogła stanowić podstawy zaskarżonego rozstrzygnięcia, gdyż istotne kwestie zdolności do wykonywania, czy niezdolności do wykonywania pracy przez ubezpieczonego w zawodzie kierowcy samochodu ciężarowego, były w tej opinii przedstawione w taki sam sposób, jak w opinii drugiego zespołu biegłych, którzy wykluczyli zdolność, pełną zdolność do pracy ubezpieczonego dotychczas wykonywanej. W tym kontekście Sąd Okręgowy uznał, iż zastrzeżenia organu rentowego nie były uzasadnione w zakresie powołania trzeciego zespołu biegłych i kontynuowania postępowania dowodowego. W związku z tym, na podstawie artykułu 477 ze znacznikiem 14 paragraf 2 kodeksu postępowania cywilnego, w związku z artykułami 57-ym, 58-ym, 12-tym i 13-tym ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał w punkcie pierwszym wyroku ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres orzeczonej w opinii drugiego zespołu biegłych sądowych. W punkcie drugim wyroku, Sąd stwierdził odpowiedzialność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatecznych okoliczności niezbędnej do wydania decyzji w oparciu o artykuł 118-ty ustęp 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Biegli sądowi obu zespołów dysponowali tym samym materiałem dowodowym, którym dysponowały również organy orzecznicze Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, a zatem w tej sytuacji organ rentowy ponosi odpowiedzialność za wadliwą, wadliwe ustalenie, zawarte w orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS. Podkreślić należy, iż lekarz orzecznik ZUS odmiennie ocenił stan zdrowia ubezpieczonego, zgodnie z opinią drugiego zespołu biegłych. Dlatego organ rentowy ponosi odpowiedzialność za to wadliwą decyzję, za tą wadliwą swoją decyzję i wadliwe orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, na której decyzja ta by..., była oparta. Praktyczne skutki rozstrzygnięcia, zawartego w punkcie drugim wyroku, sprowadzają się do tego, iż w przypadku jego uprawomocnienia z..., organ rentowy zobowiązany będzie wypłacić ubezpieczonemu świadczenia wraz z odsetkami za opóźnienie w wypłacie poszczególnych świadczeń. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono. Wyrok.